փորութիւնս իւրեանց, որք հաստատեալ են 'ի ժամանակս յաղթութեան: Գրեալ է 'ի սոյն թղթի հրովարտակն· ստանել համաձայն հրովարտակին և վճռոց եւ չէրիի օրինաց, և արգելուլ զանիրաւի հակառակողս:

Ի սմին ժամանակի Կարապետ վարդապետ ոմն, որ զանձնէ ասէ լինել Երուսաղէմացի, մաքրեաց զեկեղեցին Ս. Աստուածածնի 'ի ձորն Գեթսեմանի· զի հեղեղք անձրեւաց լցեալ էին անդ հողս, խիճս և քարինս, և գերեզմանն միայն երեւէր, տալով զվարձս մշակաց, եւ ելից զխորշս և զբաւիղս, զոր ռամիկք կոչէին դրունք դժոխոց: (1230):

Հանգեաւ 'ի Քրիստոս Տէր Վարդան Արքեպիսկոպոսն Կարուց, մեծիմաստ քերթողն եւ եղբայր Յովհաննիսի 'ի թուին Հայոց ՈՁԷ (1238)· *և թաղեցաւ 'ի գաւթի տաճարին Ս. Յակոբայ, որոյ արձանագիրն երեւի ցարդ 'ի մոյթս ձախակողմեան:*

Իսկ Սալէհ Էյուպ Մէլիք Եգիպտոսի կամեցեալ տիրել բովանդակ Պաղեստինոյ, եկն 'ի Գազա, այն է Ղազզէ, և զկնի իւր եհաս բազմութեամբ Եգիպտական զօրաց զօրավար նորին Րէքին էտտին Պիպարս 'ի Մէմլուք ցեղէ: Եւ Սալէհ Իսմայիլ տէրն Դամասկոսի առաքեաց 'ի վերայ նորա զզօրավար իւր· եւ նորա հասեալ 'ի Պտղոմայիս դաշնակցեցաւ ընդ Լատինս, խոստացեալ տալ նոցա զմասն ինչ երկրին և կամ զԵրուսաղէմ· և նոքա ուրախութեամբ ետուն նմա զհեծեալ եւ զհետեւակ զօրս: Եւ 'ի խմբել մարտին պարտեցան Լատինք եւ դարձան 'ի փախուստ· զհետ մտեալ Եգիպտացւոց կոտորեցին զբազումս 'ի նոցանէ 'ի բերան սրոյ· եւ Սալէհ Էյուպ տիրեաց Գազայի և ծովեզերեայ քաղաքաց ոմանց· էառ նաեւ զԵրուսաղէմ (1240), *և բազմութեամբ գերեաց դարձաւ յԵգիպտոս: Իսկ այլք ասեն թէ՝ յետ առման քաղաքին սրբոյ, սպանին զամենայն բնակսն· և յետագայ ամին դարձեալ յաւարի առին զայն, նախ քան զյանձնել Սալէհ Էյուպայ յաջորդին Նիճմէտտինի: Եւ այնուհետեւ մնաց Երուսաղէմ 'ի ձեռս Իսլամաց մինչ 'ի ժամանակս Սուլթան Սէլիմ արքայի Օսմանցւոց, որպէս յառաջ բերեն արաբացի պատմիչք:*